

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Кваліфікаційна наукова праця
на правах рукопису

ДІН ЯН

УДК 72.035.25(4)"18/19"

ДИСЕРТАЦІЯ
ПРИНЦИПИ ВИКОРИСТАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ В
СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ КИТАЮ (НА ПРИКЛАДІ ПРОВІНЦІ
ШААНСІ)

191 – Архітектура та містобудування

19 – Архітектура та будівництво

Науковий керівник: Івашко Юлія Вадимівна, доктор архітектури,
професор, нострифікований доктор хабілітований

数字签名人: 丁洋dingyang
DN: cn=丁洋dingyang,
c=CN,
email=973511262@QQ.com
日期: 2024.02.05 12:57:17
+02'00'

АНОТАЦІЯ

Дін Я. Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю (на прикладі провінції Шаансі). – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 191 - Архітектура та містобудування спеціалізація 19 - Архітектура та будівництво. – Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ, 2024.

У **вступі** дисертант окреслив актуальність теми дослідження, визначив мету і завдання дослідження, загальнонаукові методи дослідження, окреслив об'єкт і предмет дослідження, наукову новизну отриманих результатів, теоретичне і практичне значення праці, навів апробацію результатів і список публікацій за темою дослідження.

Зазначено, що залучення Китаю до світових тенденцій глобалізму попри позитивне значення мало і негативні наслідки фактичної втрати національних рис в архітектурі. Це призвело до того, що сьогодні національні форми в сучасній архітектурі подрібнішали до рівня елементів дизайну і зосередились в основному в громадських будівлях, розрахованих на залучення туристів. Саме тому проголошена китайським урядом лінія на популяризацію і відродження китайських споконвічних традицій є дуже актуальною на тлі практичного зникнення ознак, які виражають національний стиль.

В першому розділі **«Стан та проблеми дослідження визначальних ознак традиційної китайської архітектури»** автор проаналізував існуючу джерельну базу за темою дослідження, проаналізував причини звернення до національних традицій в сучасній архітектурі Китаю і зокрема в провінції Шаансі, окреслив визначальні ознаки традиційної китайської архітектури і навів перелік видатних історичних об'єктів провінції Шаансі і її столиці міста Сіань. Особлива увага була звернута на китайські наукові джерела,

присвячені різним аспектам традиційної китайської архітектури. Окремо опрацьовувались джерела, присвячені реставраційній і пам'яткоохоронній діяльності, враховуючи унікальну кількість історичних пам'яток національного – світового значення на території провінції Шаансі і особливо міста Сіань. Враховуючи органічний зв'язок традиційної архітектури Китаю з мистецтвом, опрацьовувались і відповідні мистецькі джерела.

Зазначено, що поширення національних мотивів в сучасній архітектурі Китаю відповідає політиці китайського уряду на виховання національних традицій і поглиблення знань у населення про китайську культуру, а також на зацікавлення в світі китайською культурою та архітектурою.

Попри те, що поза межами Китаю архітектурні традиції історичних китайських об'єктів сприймалися досить спрощено і узагальнено, попри певні спільні риси в архітектурі, зумовлені спільністю релігій та принципами фен-шуй, кожен регіон мав свою специфіку, зумовлену насамперед природно-кліматичними умовами. До такої певної спільності належить домінування симетрії як в розплануванні ділянок, так і в будівлях, розпланування храмових комплексів і палацових ансамблів, де центральною віссю є вісь північ-південь, по якій розташовано кілька внутрішніх дворів, а основні павільйони знаходяться в північній частині дворів або в їх центрі і мають південну орієнтацію головних фасадів.

Як характерну відмінність храмів і храмових комплексів північного Китаю виділено більший лаконізм архітектури, більша простота і стриманість, менший розмір самих храмів і наявність площадки перед павільйонами, головний фасад павільйону має південну орієнтацію і колонаду, а до найбільш специфічних ознак віднесено обробку торців бічних стін цегляного мурування геометричними, фітоморфними та зооморфними різьбленими орнаментами.

Охарактеризована по періодах правління різних династій кількість історичних об'єктів провінції Шаансі і тип об'єктів, на основі чого зроблено висновок, що об'єкти ранніх періодів збереглися виключно у вигляді руїн та

поховань-гробниць, тому порівнювати і сучасними будівлями відносно наслідування національних форм слід брати переважно храми трьох конфесій пагоди і павільйони більш пізніх періодів, оскільки палацові споруди збереглися переважно у вигляд руїн.

Критеріями для відбору таких пам'яток були наступні:

- це унікальні об'єкти, внесені до пам'ятокоохоронного реєстру як характерні зразки китайської архітектури певного періоду;
- це наземні будівлі, які в цілому зберігають первісну форму і не є повністю зруйнованими;
- це об'єкти, які втілили в своїй архітектурі характерні ознаки традиційної китайської архітектури і зберегли більшість цих ознак досьогодні.

В результаті було відібрано 33 характерні храмові об'єкти провінції Шаансі для наслідування форм.

Систематизація архітектурних характеристик видатних історичних об'єктів провінції Шаансі довела їх безпосередню залежність від трьох релігій – буддизму, конфуціанства і даосизму, які поступово утворили певний релігійний синкретизм, а також від принципів фен-шуй. Специфічною ознакою стала подібність в розплануванні, морфології форм і декорі храмів трьох релігій.

Опрацювання джерельної бази дозволило аргументувати, що існуючі наукові дослідження не розглядали аспект відповідності національних форм в сучасній архітектурі провінції Шаансі історичним зразкам, оскільки дослідників цікавила насамперед історико-архітектурна спадщина Китаю: сади, храмова та житлова архітектура, павільйони, конструкції, стінопис та живопис, тощо.

В другому розділі **«Методологія та методи дослідження визначальних ознак традиційної китайської архітектури»** охарактеризовано перелік вибраних здобувачем загальнонаукових методів дослідження, який результат вони дають, створено теоретичні моделі

об'єктів-виразників національної ідентичності і описано принцип їх використання. Також детально описано пам'яткоохоронну діяльність із збереження пам'яток всесвітньої, загальнонаціональної і місцевої історико-культурної спадщини в провінції Шаансі.

Оскільки тема дослідження є багатоаспектною, для отримання висновків було відібрано десять загальнонаукових методів, кожний з яких розрахований на вирішення окремої задачі. Зокрема, використовувались : метод історичного аналізу, метод етимологічного аналізу, метод культурологічного аналізу, метод етнографічного аналізу, метод мистецтвознавчого аналізу, метод описів, метод натурних обстежень, графо-аналітичний метод, метод порівняльного аналізу, метод системно-структурного аналізу.

Насамперед досліджувались чинники, які вплинули на формування архітектури провінції Шаансі протягом різних періодів (метод історичного аналізу, метод культурологічного аналізу, метод етнографічного аналізу), використовувалась специфічна архітектурно-мистецька термінологія (метод етимологічного аналізу), досліджувався аспект зв'язку архітектури і традиційного мистецтва (метод мистецтвознавчого аналізу). Для окреслення переліку історичних об'єктів провінції Шаансі, які вважаються виразниками національних і регіональних ознак в архітектурі використовувався метод описів.

Графо-аналітичний метод базувався на попередніх натурних обстеженнях видатних об'єктів. Одними з базових для вирішення завдань дисертації і формулювання принципів використання модернізованих форм в сучасній архітектурі провінції Шаансі стали методи порівняльного аналізу і системно-структурного аналізу, які дозволили простежити спільне і відмінне між історичними і новими об'єктами на різних ієрархічних рівнях.

Для аргументації ступеню достовірності цитування історичних мотивів в сучасній архітектурі провінції Шаансі здобувачем запропоновано

теоретичні моделі, які сконцентровано виражають національні ознаки і є апаратом проведення дослідження.

Аргументацією для обмеження порівняння фасадами сучасних і історичних будівель є те, що планування і композиція історичних і сучасних будівель принципово різні, а застосування модернізованих національних мотивів в сучасних умовах носить характер декорування.

Огляд і аналіз історичних об'єктів на території провінції Шаансі дозволив систематизувати їх за періодами правління різних династій. Зокрема, було зазначено таку кількість об'єктів по періодах: дев'ять визначних об'єктів – руїни будівель і гробниці часів династії Чжоу, шість визначних об'єктів – руїни і гробниці часів династії Цинь, вісімнадцять визначних об'єктів – руїни і гробниці, а також приклади різьблення по каменю часів династії Хань, один визначний об'єкт-башта часів династії Суй, вісімнадцять визначних об'єктів різного функціонального призначення – башти, гроти, руїни, храми, гробниці часів династії Тан, п'ять визначних об'єктів часів династії Сун, п'ять визначних об'єктів часів династії Юань, двадцять два визначних об'єкти – храми різних конфесій, башти, гробниці, руїни, мости династії Мін, десять визначних об'єктів – храми різних конфесій, палаци, руїни, поховання часів династії Цин). Доведено, що від ранніх династій об'єкти збереглися виключно у вигляді гробниць та руїн, найбільша кількість об'єктів – часів династій Тан, Мін, Цин.

Найкраще збереглися храми і храмові комплекси, тому основний аналіз проведено саме по цих об'єктах. Головним осередком історичних об'єктів є колишня столиця кількох династій – місто Сіань.

В третьому розділі **«Особливості традиційної китайської архітектури провінції Шаансі і прояв національних ознак в сучасній архітектурі»** на основі здійсненого в попередніх розділах аналізу типів історичних будівель на теренах провінції Шаансі і їх датування окреслено як найбільш характерні і масові будівлі – уособники національної ідентичності – храми, пагоди і павільйони і досліджено відповідно до створених

ієрархічних моделей принципи їх композиційної побудови, морфологію форм-виразників національних традицій в архітектурі (дахи, карнизи, стіни, прорізи), традиційний декор та поліхромію.

Отримання таких узагальнень дозволило провести порівняльний аналіз між історичними і сучасними об'єктами на різних ієрархічних рівнях – від композиції до окремих елементів і поліхромії і на основі цього визначити основні принципи використання історичних форм в сучасній архітектурі.

Було доведено, що тип багатоярусної пагоди на території провінції Шаансі відзначався консерватизмом і основний період будівництва пагод – з VI до XIII століть. На основі аналізу існуючих пагод періодів Суй, Тан і Сун визначено найбільш поширений і характерний тип – це підкреслено витягнута вгору споруда, завершена чотирьохсхилим дашком зі шпилем або банькою зі шпилем, переважно з квадратними планами нижнього та верхнього ярусів, з 7-8 ярусами, висота яких досить невелика, однак достатня для влаштування півциркульних чи прямокутних віконних прорізів в стінах, причому яруси перспективно зменшуються вгору як по габаритах в плані, так і по висоті. Типова пагода провінції Шаансі має підкреслено масивніший нижній ярус з півциркульним входом і практично позбавлена зовнішнього декору.

Аналіз і систематизація типів храмових павільйонів провінції Шаансі на різних періодах довів домінування двох типів храмових павільйонів за зразками храму Сінцзяо (Xingjiao Temple) і храму Хуаян округу Ху (Hu County Huayang Temple). Храм Сінцзяо став зразком для восьми храмів в основному періоду Мін, а храм Хуаян став зразком для чотирьох храмів в основному періоду Цин.

Підкреслено подібність храмових павільйонів і малих архітектурних форм-павільйонів. Як характерний прийом виділено чотирьох частинний поділ храмових павільйонів (дах, карниз, стіна, цоколь або подіум) із співвідношенням ширини фасаду до висоти: ширина фасаду менше півтори

висоти або дорівнює півтори висоти – 7 об'єктів (найбільш поширений тип), ширина фасаду дорівнює двом висотам – 5 об'єктів.

Дослідження розвитку типу храмового павільйону від доби Тан до доби Цин довело, що поширення храмових павільйонів на пізніх періодах Мін і Цин відбувалось на тлі зникнення традицій будівництва високих багатоярусних пагод, закладених на ранніх періодах, відбувалось зменшення варіативності образів і відчувався певний еkleктизм.

І в випадку пагод, і в випадку храмових павільйонів можна говорити про певне тиражування канонічного образу, включно з розподілом на певні частини, співвідношення частин, кількість ярусів, співвідношення ширина-довжина тощо. Це доводить, що тип пагоди и храму був набагато консервативнішим до змін, ніж малі архітектурні форми-павільйони, де сформувалось багато різних модифікацій.

Попри поширене хибне уявлення іноземців про досить обмежений перелік знакових елементів китайської архітектури, насправді існувало розмаїття типів пагод і храмів, історичні будівлі мали різні силуети, існувало багато типів дахів, спостерігалось урізноманітнення декору, тому навіть в тому випадку, коли, скажімо, храми мали за основу певний першозразок, вони різнились за виглядом.

Натомість в сучасних об'єктах з модернізованими традиційними елементами таке цитування часто перетворюється на еkleктику, коли традиційні форми поєднують з модерністською архітектурою або відтворюють традиційні форми в сучасних матеріалах і конструкціях.

На основі проведеного дослідження було аргументовано застосування в сучасній архітектурі провінції Шаансі таких принципів використання національних традицій в сучасній архітектурі: принцип стандартизації цитованих історичних форм і принцип адаптації історичних форм.

Перший принцип полягає в спрощенні історичних форм і приведенні їх до певного шаблону з урахуванням виконання в сучасних матеріалах і конструкціях.

Другий принцип полягає в накладанні національних форм на об'єкти принципово іншого функціонального призначення у порівнянні з історичними будівлями.

Зміна функції впливає на архітектурно-планувальне рішення, конструктивну схему, зміну масштабу, відтак сучасні об'єкти є крупномасштабними з укрупненим членуванням і деталями, втіленими в сучасних матеріалах включно з декором. Функція сучасного об'єкту впливає на ступінь використання національних ознак на фасадах: туристичні об'єкти (готелі, заклади громадського харчування) використовують більшу кількість елементів, які асоціюються з Китаєм (наприклад, червоні ліхтарики), в готелях, банках, медичних закладах, університетах і офісах ці елементи використовуються більш обмежено і стримано.

Ключові слова: національні традиції, Китай, архітектура, Шаансі

ANNOTATION

Ding Y. The principles of using national traditions in modern Chinese architecture (on the example of Shaanxi province). – Qualifying scientific work on manuscript rights.

Dissertation for obtaining the scientific degree of Doctor of Philosophy in specialty 191 - Architecture and Urban planning specialization 19 - Architecture and Construction. - Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv, 2024.

In the **introduction**, the post-graduating student outlined the relevance of the research topic, defined the goal and task of the research, general scientific research methods, outlined the object and subject of the research, the scientific novelty of the obtained results, the theoretical and practical significance of the work, provided the approval of the results and a list of publications on the research topic.

It was noted that the involvement of China in the world trends of globalism, despite its positive significance, also had negative consequences of the actual loss of national features in architecture. This led to the fact that today the national

forms in modern architecture were reduced to the level of design elements and concentrated mainly in public buildings designed to attract tourists. That is why the line announced by the Chinese government for the popularization and revival of ancient Chinese traditions is very relevant against the background of the practical disappearance of signs that express the national style.

In the first chapter, "**The state and problems of the study of the defining features of traditional Chinese architecture**", the author analyzed the existing source base on the research topic, analyzed the reasons for the appeal to national traditions in modern Chinese architecture and in particular in Shaanxi province, outlined the defining features of traditional Chinese architecture and listed the outstanding historical facilities of Shaanxi Province and its capital, Xi'an. Special attention was paid to Chinese scientific sources devoted to various aspects of traditional Chinese architecture. Sources devoted to restoration and monument preservation activities were separately studied, taking into account the unique number of historical monuments of national and world importance in the territory of Shaanxi province and especially the city of Xi'an. Taking into account the organic connection of traditional Chinese architecture with art, relevant artistic sources were also developed.

It is noted that the spread of national motifs in modern Chinese architecture corresponds to the Chinese government's policy of nurturing national traditions and deepening the population's knowledge of Chinese culture, as well as the world's interest in Chinese culture and architecture.

Despite the fact that outside China, the architectural traditions of historical Chinese objects were perceived quite simplified and generalized, despite certain common features in architecture, due to the community of religions and the principles of feng shui, each region had its own specificity, which was primarily due to natural and climatic conditions. Such a certain commonality includes the dominance of symmetry both in the layout of plots and in buildings, the layout of temple complexes and palace ensembles, where the central axis is the north-south axis, along which several courtyards are located, and the main pavilions are located

in the northern part of the courtyards or in their center and have the southern orientation of the main facades.

As a characteristic difference of the temples and temple complexes of northern China, the greater laconicism of architecture, greater simplicity and restraint, the smaller size of the temples themselves and the presence of a platform in front of the pavilions, the main facade of the pavilion has a southern orientation and a colonnade, and the most specific features include the finishing of the ends of the side walls of brickwork geometric, phytomorphic and zoomorphic carved ornaments.

The number of historical objects of Shaanxi province and the type of objects were characterized by the periods of the reign of different dynasties, based on which it was concluded that the objects of the early periods were preserved exclusively in the form of ruins and burials-tombs, therefore, they should be compared with modern buildings in terms of the imitation of national forms it is necessary to take mainly the temples of the three denominations of the pagoda and the pavilions of later periods, since the palace buildings were preserved mainly in the form of ruins.

The following were the criteria for selecting such monuments:

- these are unique objects entered into the monument protection register as typical examples of Chinese architecture of a certain period;
- these are ground buildings that generally retain their original shape and are not completely destroyed;
- these are objects that embodied in their architecture the characteristic features of traditional Chinese architecture and have preserved most of these features to this day.

As a result, 33 characteristic temple sites of Shaanxi Province were selected for pattern imitation.

The systematization of the architectural characteristics of the outstanding historical objects of Shaanxi province proved their direct dependence on three religions - Buddhism, Confucianism and Taoism, which gradually formed a certain

religious syncretism, as well as on the principles of Feng Shui. A specific feature was the similarity in the layout, morphology of forms and decoration of the temples of the three religions.

The study of the source base made it possible to argue that the existing scientific studies did not consider the aspect of the conformity of national forms in the modern architecture of Shaanxi province to historical samples, since the researchers were primarily interested in the historical and architectural heritage of China: gardens, temple and residential architecture, pavilions, structures, murals and paintings, etc.

In the second chapter, "**Methodology and methods of research of the defining features of traditional Chinese architecture**", the list of general scientific research methods chosen by the awardee is described, what results they give, theoretical models of objects expressive of national identity are created and the principle of their use is described. It also describes in detail the monument protection activities for the preservation of monuments of world, national and local historical and cultural heritage in Shaanxi province.

Since the research topic is multifaceted, ten general scientific methods were selected to obtain conclusions, each of which is designed to solve a separate problem. In particular, the following were used: the method of historical analysis, the method of etymological analysis, the method of cultural analysis, the method of ethnographic analysis, the method of art historical analysis, the method of descriptions, the method of field surveys, the graph-analytical method, the method of comparative analysis, the method of system-structural analysis.

First of all, the factors that influenced the formation of the architecture of Shaanxi province during different periods were investigated (the method of historical analysis, the method of cultural analysis, the method of ethnographic analysis), the specific architectural and artistic terminology was used (the method of etymological analysis), the aspect of the connection between architecture and traditional art was investigated (method of art analysis). The description method was used to outline the list of historical objects of Shaanxi Province, which are

considered to be expressive of national and regional features in architecture.

The grapho-analytical method was based on preliminary on-site surveys of prominent objects. The methods of comparative analysis and system-structural analysis, which made it possible to trace commonalities and differences between historical and new objects at different hierarchical levels, became one of the basic methods for solving the tasks of the thesis and formulating the principles of using modernized forms in the modern architecture of Shaanxi province.

In order to argue the degree of reliability of citing historical motifs in the modern architecture of Shaanxi province, the acquirer proposed theoretical models that concentratedly express national features and are the apparatus for conducting research.

The argument for limiting the comparison of the facades of modern and historical buildings is that the planning and composition of historical and modern buildings are fundamentally different, and the use of modernized national motifs in modern conditions has the character of decoration.

The survey and analysis of historical objects in the territory of Shaanxi province made it possible to systematize them according to the periods of the reigns of different dynasties. In particular, the following number of objects by period was indicated: nine remarkable objects - ruins of buildings and tombs from the Zhou Dynasty, six remarkable objects - ruins and tombs from the Qin Dynasty, eighteen remarkable objects - ruins and tombs, as well as examples of stone carving from the Han Dynasty, one a notable object-a tower from the Sui dynasty, eighteen notable objects of various functional purposes - towers, grottoes, ruins, temples, tombs from the Tang dynasty, five notable objects from the Song dynasty, five notable objects of the Yuan Dynasty, twenty-two notable objects – temples of various denominations, towers, tombs, ruins, bridges of the Ming Dynasty, ten notable objects – temples of various denominations, palaces, ruins, burials of the Qing dynasty). It has been proven that objects from the early dynasties have been preserved exclusively in the form of tombs and ruins, the largest number of objects are from the times of the Tang, Ming, and Qing dynasties.

Temples and temple complexes are the best preserved, so the main analysis was carried out precisely on these objects. The main center of historical objects is the former capital of several dynasties - the city of Xi'an.

In the third chapter "**Peculiarities of the traditional Chinese architecture of Shaanxi province and the manifestation of national characteristics in modern architecture**" based on the analysis of the types of historical buildings in the territory of Shaanxi province and their dating carried out in the previous chapters, the most characteristic and massive buildings - personifications of national identity - temples, pagodas are outlined and pavilions and the principles of their compositional construction, the morphology of expressive forms of national traditions in architecture (roofs, eaves, walls, openings), traditional decor and polychromy were investigated in accordance with the created hierarchical models.

Obtaining such generalizations made it possible to conduct a comparative analysis between historical and modern objects at different hierarchical levels - from composition to individual elements and polychromy, and based on this to determine the main principles of using historical forms in modern architecture.

It was proved that the type of multi-tiered pagoda in Shaanxi province was characterized by conservatism and the main period of construction of pagodas was from the 6th to the 13th centuries. Based on the analysis of the existing pagodas of the Sui, Tang and Song periods, the most common and characteristic type has been determined - it is an emphatically elongated structure, completed by a four-sloped roof with a spire or a bathhouse with a spire, mainly with square plans of the lower and upper tiers, with 7-8 tiers, height which is quite small, but sufficient for the arrangement of semi-circular or rectangular window openings in the walls, and the tiers prospectively decrease upwards both in terms of dimensions in plan and in height. A typical pagoda of the Shaanxi province has an emphatically more massive lower tier with a semicircular entrance and is practically devoid of external decoration.

The analysis and systematization of the types of temple pavilions in Shaanxi Province at different periods proved the dominance of two types of temple

pavilions, modeled on Xingjiao Temple and Hu County Huayang Temple. Xingjiao Temple became the model for eight temples in the main Ming period, and Huayang Temple became the model for four temples in the main Qing period.

The similarity of temple pavilions and small architectural forms-pavilions is emphasized. The four-part division of temple pavilions (roof, eaves, wall, plinth or podium) with the ratio of facade width to height is distinguished as a characteristic method: the width of the facade is less than one and a half height or equal to one and a half height - 7 objects (the most common type), the width of the facade is equal to two heights - 5 objects.

The study of the development of the type of temple pavilion from the Tang to the Qing era proved that the spread of temple pavilions in the late Ming and Qing periods took place against the background of the disappearance of the traditions of building high multi-tiered pagodas laid down in the early periods, there was a decrease in the variability of images and a certain eclecticism was felt.

Both in the case of pagodas and in the case of temple pavilions, we can talk about a certain replication of the canonical image, including the division into certain parts, the ratio of parts, the number of tiers, the width-length ratio, etc. This proves that the type of pagoda and temple was much more conservative before changes than small architectural forms-pavilions, where many different modifications were formed.

Despite the widespread misconception of foreigners about a rather limited list of iconic elements of Chinese architecture, in fact there was a variety of types of pagodas and temples, historical buildings had different silhouettes, there were many types of roofs, a variety of decor was observed, so even in the case when, say, temples had based on a certain prototype, they differed in appearance.

Instead, in modern objects with modernized traditional elements, such citation often turns into eclecticism, when traditional forms are combined with modernist architecture or reproduce traditional forms in modern materials and constructions.

On the basis of the conducted research, the application of the following

principles of using national traditions in modern architecture in the modern architecture of Shaanxi province was argued: the principle of standardization of quoted historical forms and the principle of adaptation of historical forms.

The first principle consists in simplifying historical forms and bringing them to a certain template, taking into account the implementation in modern materials and structures.

The second principle consists in imposing national forms on objects of a fundamentally different functional purpose compared to historical buildings.

The change of function affects the architectural and planning decision, structural scheme, change of scale, so modern objects are large-scale with enlarged organization and details embodied in modern materials, including decor. The function of the modern object affects the degree of use of national symbols on the facades: tourist objects (hotels, public catering establishments) use a greater number of elements associated with China (for example, red lanterns), in hotels, banks, medical institutions, universities and in offices these elements are used more limited and restrained.

Key words: national traditions, China, architecture, Shaanxi.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України та наукових періодичних виданнях інших держав

1. **Ding Y.**, Krupa M., Tovbych V., Gnatiuk L. Sakralność, mitologizm i realizm. Malarstwo ścienne dynastii Han i jej wpływ na dalszy rozwój chińskiej sztuki i architektury. Wiadomości Konserwatorskie•Journal of Heritage Conservation • 63/2020, p.116 -124. SCOPUS.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю, проведення дослідження і ілюстративна частина.

2. **Ян Дін**, Гнатюк Лілія Романівна. Сучасний дизайн ресторанів у китайському стилі. Теорія та практика дизайну, № 22, 2021. С.18-27.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю, проведення дослідження і ілюстративна частина.

3. **Y. Ding**, M. Orlenko, Y. Ivashko, P. Chang, M. Krupa, K. Kusnierz, I.G. Sandu. The Specificity of the Restoration and Monument Protective Measures for the Preservation of Historical Chinese Gardens. International Journal of Conservation Science. Volume 12, Issue 3, 2021. pp. 1003-1026, SCOPUS, Web of science.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю, ілюстративна частина.

4. **Yang Ding**, Yulia Ivashko, Peng Chang, Polina Zueva, Tetiana Kuzmenko. Continuity of traditions and innovation in modern landscape design in China Landscape architecture and Art. Scientific Journal of Latvia University of Agriculture. Volume 18, Number 18, 2021. Pp.94-103, SCOPUS, Web of science.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по історичній архітектурі провінції Шаансі, проведення дослідження і ілюстративна частина по об'єктах провінції Шаансі.

5. **Y. Ding**, I.Sandu, Gy. Deak, Y. Ivashko, A.V. Sandu, A. Moncea, I.G. Sandu. Materials for Finishing of Ancient Monuments and Process of Obtaining and Applying. International Journal of Conservation Science Volume 12, Issue 4, 2021, pp. 1249-1258. SCOPUS, Web of science.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по давніх пам'ятках Китаю.

6. **Y. Ding**, I.G. Sandu. Genesis of Images and Technique of Ancient Chinese Wall Painting, International Journal of Conservation Science Volume 12, Issue 4, 2021, pp. 1309-1326. SCOPUS, Web of science.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по фресковому стінопису Китаю, проведення дослідження стилістично-образної концепції і ілюстративна частина по об'єктах провінції Шаансі.

7. **Y. Ding**, M. Orlenko, Y. Ivashko, Fresco Wall Painting and its Regional Modifications. “International Journal of Conservation Science” Volume 13, Issue 1, 2022. pp. 57-72. SCOPUS, Web of science.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по фресковому стінопису Китаю.

8. **Y. Ding**, Y. Ivashko, J. Kobylarczyk, M. Krupa, A. Pawlowska. Specificity of the Construction of Historical Temples of Shaanxi Province as the Basis of Their Preservation and Restoration. “International Journal of Conservation Science” Volume 14, Issue 2, 2023, pp. 435-452.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал, авторські дослідження існуючих об'єктів.

Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

9. **Ян Дін**, Валерій Васильович Товбич, Гелена Леонідівна Ковальська, Лілія Романівна Гнатюк. Сакральність, міфологізм і символізм ширм, їх зв'язок з живописом та прийом ширми в ландшафтному дизайні Китаю. Теорія та практика дизайну, № 22, 2021. С.28-40.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю.

<http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/Design/issue/current>

10. **Дін Ян**, Чан Пен. Переосмислення традиційної китайської архітектурної спадщини в контексті розвитку Китаю в сучасних умовах. Урбаністичний форум «Просторове планування: містопланування, архітектура, політичні та соціокультурні засади», 2020. Збірник наукових праць. Вип.1. С.285-288.

Особистий внесок здобувача: проведення дослідження.

11. **Дін Ян**, Івашко Юлія, Чернишев Денис, Чан Пен. Китайський підхід до ревіталізації пам'яток архітектури (на прикладі історичних садів). Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Пристосування пам'яток культурної спадщини до сучасного використання з метою їх збереження» (Київ, 21-22.10.2021). С. 32 - 40.

Особистий внесок здобувача: підбір і аналіз англомовних джерел і підготовка англійської анотації.

12. **Дін Ян**, Юлія Івашко. Філософські проблеми сучасної архітектури Китаю і відродження національних традицій. Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції «Філософія науки, техніки і архітектури в гуманістичному вимірі» (Київ, 12-13.11.2021). С. 24-26.

Особистий внесок здобувача: проведення дослідження, аналітична таблиця по об'єктах провінції Шаансі.

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

13. **Y. Ding**, M. Orlenko, Y. Ivashko, P. Chang, M. Krupa, K. Kusnierz. The Specificity of the Restoration and Monument Protective Measures for the Preservation of Historical Chinese Gardens. Euroinvent ICIR 2021. International Conference of Innovation Research. Iasi, 20-21.05. 2021 p.103.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю.

14. **Дін Ян**. Сохранение исторических традиций и их модернизация в современной архитектуре Китая. Тези Міжнародного науково-технічного форуму «Архітектура та Будівництво: нові тенденції і технології. Теорія та практика» 26-27.10.2021, Київ. С.148.

15. **Дін Ян**, Ю.Івашко, О.Івашко. Східні сади і їх роль в історичній і сучасній міській структурі. Збірник наукових праць урбаністичного форуму 2021 «Просторове планування: місто планування, архітектура, політичні та соціокультурні засади» (КНУБА). Вип. II ч. I. С.187-193.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю.

16. **Y.Ding**, Y.Ivashko, J.Kobylarczyk, M.Krupa, A.Pawłowska. Specificity of the construction of historical temples of Shaanxi Province as the basis of their preservation and restoration. Euroinvent ICIR 2023. International Conference of Innovation Research. Iasi, 11 -13.05. 2023 p.129.

Особистий внесок здобувача: фактичний матеріал по Китаю.